

mine Ord, men ogsaa ved mine Nik og nu tydeligt sige, hvis det, jeg før udtalte, ikke er forstaaet, hvorledes jeg opfatter det Forhold, hvorom der her er Tale. Det Forsøg, samtidig med Lovenes Fremlæggelse i Finantsloven at opføre det Beløb, som deres Gjen-nemførelse vil udkræve, dersom de blive Love, hidrører ikke fra mig, men jeg kan meget godt gaae ind derpaa, og jeg skal da erklære, at jeg kun forstaaer en saadan Bevilling givet betingelse sviiis, nemlig under den Betingelse, at den paagjældende Lov virkelig bliver Lov. I saa Henseende skal jeg nu gjentagende gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds forvexler det, at en Lov bliver Lov, med, at den er bleven vedtaget ved tredie Behandling her i Thinget. Det kan gjerne være, at den ærede Rigsdagsmand anseer Sagen dermed for fuldstændig afgjort, men naar han vil huffe sig om, vil han vist erindre, at der, for at den skal blive Lov, tillige hører Landstingets Samthykke og endvidere Hs. Majestæt Kongens Stadsfæstelse af den. Det, at den er gaaet igjennem her i Thinget, kan altsaa være et overordentlig vigtigt Skridt til, at den kan blive Lov, men gjør den ikke til Lov. Hvis man altsaa, inden man lader Finantsloven gaae bort herfra, udsletter alle disse Bevillinger, der kun ere givne eventuelt, under en Forudsætning, saa seer jeg ikke, at der er Andet tilbage, end at man enten holder sig til det, der har fundet Steb i alle Rigsdagens tidligste Sessjoner, nemlig at man ansaae en af Rigsdagen vedtagen, af Kongen stadfæstet Lov for tilstrækkelig til ogsaa at gjen-nemføre samme, og altsaa ogsaa til blandt Andet at gjøre de Udgifter, som dertil udkræves, eller ogsaa maa man gjøre, hvad man senere er kommen til, da man lagde stor Vægt paa den Omstændighed, at enhver Udtælling skulde have Samthykke paa selve Finantsloven, og altsaa give dette Samthykke i en særlig Paragraph. Vil man imidlertid lade Summerne staae, saaledes som de her ere opførte, fuldkommen overeensstemmende med de specielle Love, da skal jeg for mit Vedkommende erklære, og jeg holder mig overbeviist om, at denne Erklæring er saa rigtig, at den vil blive anerkjendt af enhver paafølgende Regjering, at

denne Bøtoring her ikke indeholder tilstrækkelig Gjæmmel for at gjøre nogen Udtælling, medmindre Loven bliver til Lov; det er et Samthykke til en Udtælling, som er givet betingelsesviiis, og naar Betingelsen ikke kommer tilstede, saa har dette Samthykke ingen Gyldighed. Jeg vil altsaa tilraabe dem, der sætte Priis paa, at enhver saadan Udtællingstillælselse virkelig ogsaa opføres med Tal, at lade disse Poster staae, idet jeg gjentagende erklærer, at de i og for sig ikke indeholde tilstrækkelig Gjæmmel til virkelig at gjøre denne Udtælling, at de kun faae den derved, at Lovene i sin Tid blive Love. Den Forbring derimod, at Spørgsmaalet om, hvorvidt de her i Rigsdagen forelagte Love skulde blive Love, skal være endelig afgjort, saaledes at Lovene ikke blot skulde have gjenneemgaaet begge Thing, men ogsaa faaet Hans Majestæts Stadsfæstelse forinden Finantslovens tredie Behandling her i Thinget, seer man, let vilde bringe vor hele Rigsdagsvirksomhed istaae, thi vi vilde da være nødsagede til at lade Finantsloven forblive her, indtil det maaskee var forsilde til, at den kunde faae sin Afgjørelse af det andet Thing og af Kongen. Jeg foreslaaer altsaa, at man, hvis man vil stryge disse Poster, optager en almindelig Tillægsparagraph, og at man, hvis man vil opretholde dem, lader dem staae, som de ere, med den Erklæring, jeg har afgivet, der ikke er en personlig Erklæring af mig, men forekommer mig at være en fuldkommen correct Betegnelse af det Forhold, der indtræder, hvor et Samthykke kun er givet betingelsesviiis.

Schæring: Ja, jeg antager det overhovedet for en aldeles umulig Opgave at bringe den ærede Minister til at opfatte, saaledes som vi hidtil her have opfattet det, hvad Finantslove egentlig ere. Hvad vil det Bøfte sige, som den ærede Minister giver, at denne Udtælling ikke skal skee, uagtet den staaer paa Finantsloven, naar en anden Lov ikke kommer ud? Den er jo kommen ud derved, at Kongen har underskrevet den som Lov paa Finantsloven — det lader sig aldeles ikke gjøre. Jeg skal have den fuldeste Tillid til den ærede Ministers Bøfte, men dette Bøfte kan han ikke give, det lader sig ikke give, det er at forvanfse hele Finants-